

fat ikkand til at kjende Omfanget af de Foretagender, som der agtes udførte, og ogsaa derom kan udtale en Mening, er ganske naturligt, men det egentlige Spørgsmaal, som foreligger for Rigsdagen, er, hvorvidt Statens Finantser tillade at afgive de fornødne Midler til, at disse Foretagender udføres; Anvendelsen af Pengene bør Rigsdagen overlade til Regjeringen, og har Rigsdagen en grundet Formening om, at disse Penge ikke forsvarligt anvendes, saa kommer det af en Mangel paa Tillid til de Vedkommende, hvem Bestyrelsen er overdraget, og saa er Rigsdagen i sin fuldkomne Ret, naar den udtaler sin Mistillid til den Green af Bestyrelsen, hvorom Talen er; men derfor troer jeg ikke, at Rigsdagen skal gribe ind i Bestyrelsen. Den ærede Rigsdagsmand har fremsat en heel Deel Bemærkninger om Gottorps Caserne, men det er umuligt, at den ærede Rigsdagsmand herfra kan bedømme, hvorvidt de Forordninger, der gjøres, og den Maade, hvorpaa Bygningerne tænkes opførte, er fuldkommen hensigtsvarende. Jeg gjentager her, at dette er en Sag, der ikke er bleven behandlet eensidigt, men af lutter sagkyndige og paalidelige Folk. Den ærede Rigsdagsmand finder de forlangte Summer ganske overordentligt store, men der er i 1845 eller 46 gjort detaillerede Forslag af en Ingenieursofficer til Anlæg af en Cavalleriecaserne for et Regiment, og dette Overflag gik op til 4½ Td. Gulb, og det for 8 à 10 Aar siden, altsaa paa en Tid, da Priserne vare betydeligt lavere, end de nu ere. Jeg har ogsaa seet Overflag for Infanteriecaserne, der gik op til 120 à 150,000 Rbd., og man vil deraf see, at slige Foretagender ikke kunne udføres med Smaasummer. Uagtet det vistnok er meget befofeligt at forandre en eksisterende Bygning, som er opført i et ganske andet Stæde, til en Caserne, saa troer jeg dog ikke, at dette ganske finder sin Anvendelse paa det her foreliggende Bygningsforetagende, thi det vil være aldeles umuligt at opføre en Caserne for et Cavallerieregiment og en Caserne for en Infanterie-Bataillon,

naar de skulle opføres fra ny, naar man baade skal kjøbe Grunden og opføre Bygningerne, for den Sum, der vil udtræves til at forandre Gottorp-Slot til en Caserne for begge disse to Afdelinger. Den ærede Rigsdagsmand har ogsaa doleret over, at Omkostningerne ved dette Bygningsforetagende betydeligt forøges derved, at der skal skaffes Plads til en heel Deel giste Personer. Der er vistnok Ingen, der mere end jeg beklager, at der ved Armeen haves saa mange giste Personer; det er en stor Byrde for enhver Arme, men deri kan ingen Forandring skee, idetmindste vilde det være saare vanskeligt. Antallet af de giste Personer er bestemt, og jeg anseer det for betænkeligt at gjøre nogen Forandring deri; det vilde have den almindelige Mening imod sig, og jeg troer ogsaa, at det vilde have Rigsdagens Mening imod sig; idetmindste erindrer jeg, at man isjor interesserede sig saare meget for, at Enhver skulde have Lov til at giste sig. Naar altsaa et vist Antal Personer har denne Tilladelse, saa er Regjeringen ogsaa nødt til at sørge for, at de faae Plads til at boe i, enten denne Plads nu indrømmes dem i Caserne, eller der tilstaaes dem en vis Sum for dermed at leie Dvarteer i Byen. Militair-Staten er efter sin Erfaring af den Formening, at man paa billigere kan skaffe dem Bolig i offentlige Bygninger, i Caserner, end ved at tilstaae dem Godtgjørelse for derfor at leie Dvarteer ude i Byen, og, da hele dette Bygningsforetagende, der er under Arbejde paa Gottorp, er saa fleeridigt bedømt, idet der har været nedsat flere Commissioner, baade af Militaire, af Bygningskyndige og af en Embedsmand af Armeens Indendantur, der særligt skulde paasee Statskassens Interesse, saa tvivler jeg om, at man ved slige almindelige Bemærkninger som de, den ærede Rigsdagsmand er fremskommen med, vil kunne rokke den Dørbekræftning, at der er taget alt det Hensyn til Statskassens Læb, som Omstændighederne og de herskende Priser tillode.